

ABONAMENTUL:

Un an
6 luni
3 luni

Tribuna Nouă

Organ al Partidului Național-Liberal.

Redacția și ad-
ministrația Arad
Bulevard. Regina
Maria 10. Etaj I.

Anul — N-rul 10

Apare de două ori pe lună sub conducerea unui comitet

Arad, 1 Mai 1929.

Tineretul liberal.

Confratele „Națiunea” din Cluj a publicat în nrul. său din 4 Aprilie un foarte interesant articol despre „mișcarea tineretului liberal”. Articolul este iscălit de dl. Valeriu Roman, unul dintre liberalii ardeleni de vază, și apariția lui concide cu publicarea, la București, a buletinului „Tineretul liberal” și a revistei „Păreri libere” precum și cu o serie de mișcări și manifestații ale tineretului liberal de prin diferite organizații din țară.

Chestiunea adusă în discuție și mișcările întreprinse prezentând o importanță deosebită nu numai pentru partidul nostru ci și pentru întreaga viață politică a țării, vom căuta să proiectăm asupra ei cât mai multă lumină și ne vom fixa, în numărul viitor, punctul nostru de vedere.

Deocamdată reproducem fragmentele esențiate din articolul amintit.

*

Un partid politic un poate să aducă servicii reale țării, dacă nu progresează și el alături de evoluția generală, în ritmul căreia trebuie să intre toate popoarele civilizate.

Partidul liberal este un partid istoric, s'a dezvoltat alături de istoria modernă a neamului nostru. După război, multe din vechile învățături politice s'au schimbat, multe nevoi, înainte necunoscute, s'au ivit; urmează deci ca și vechile partide politice să-și revizuiască programul, statutul, metodele de luptă și de realizare, adaptându-se astfel epocii de azi și mâine.

Soluționarea acestor probleme, atât de importantă pentru țară, cade în sarcina generației tinere din partidul liberal. Oamenilor cari, conduși de o

concepție înaltă politică, au înfăptuit visul național milenar, nu li se poate pretinde ca, de pe azi pe mâine, să și schimbe mentalitatea și conviețerile, cari le-au dat tăria sufletească spre mărețele înfăptuiri. Lor le revine sarcina să conducă înainte destinele partidului glorios, să fie păzitorii tradiției și ai continuității, iar tineretul să servească ideea progresului și să formeze o școală politică pentru conducătorii de mâine.

Această mișcare trebuie să fie condusă de generositatea, entuziasmul și idealismul tineretului, iar nu de interese personale și meschine. Trebuie să fie o acțiune energică și pricepută pentru întărirea partidului spre binele țării, iar nu un prilej pentru tranșarea răfuielilor personale sau servirea ambițiilor nejustificate. Trebuie să fie un prilej de muncă pentru cei dornici de a contribui la binele obștesc și o posibilitate celor vrednici de a se afirma.

Noțiunea tineretului nu se definește prin vârstă, ci prin faptul că cineva nu a avut prilejul în contribuire, prin fapte individuale însemnate, la viața de stat și de partid, dar este pătruns de voința fermă de a depune o muncă constructivă și e condus de ideea progresului. Acela sunt tinerii cari vor să ușureze sarcina celor merituoși, cerându-și partea de maximum al datorităților și minimum al drepturilor ca, pe urmă prin vrednicia lor, să albă parte și de drepturile ce le revin.

În istoria partidului liberal se încheie o nouă epocă, generația tânără va avea prilejul să scrie și ea o nouă pagină de glorie, dacă își va înțelege pe deplin misiunea.

In goana trenului.

Marii maeștrii își întrușchipează produsul creierilor și al imaginațiilor în lutul pe care apoi meșterii îl imortalizează'n bronz durabil spre a stârni posterității admirație și recunoștință.

Noi, cărpacii umili, ne putem încrușta produsul trudei noastre cel mull pe nisip, zăpadă sau noroiu — după anolimpuri — iar lipografii — în locul meșterilor — îl sortesc de cele mai multe ori efemerității printr'un „zaț” cules cu răbdare și atenție. Acest de-savantajiu îl suportăm însă cu o resemnare mai mare decât aceea a contribuabililor nevoiți s'astepte bătaia de lobă în fața porții lor. Mai mare li-ndcă aceștia din urmă își ispășesc doar încrederea lor în „era nouă” câtă vreme noi nu ispășim nimic decât indeplinim datoria față de coloanele cari trebuesc umplute în gazeta de cei cari vor să știe ce se mai petrece în lume și în țară. Mai ales în țară. Și se petrec multe. Alât de multe încât nu știu cu ce să încep dacă dela început nu li-ai impune un anumit itinerariu de parcurs. Fie acesta chiar și-al cete-reului. Și-l alegem pe acesta nu fiindcă ar prezenta mai multă siguranță. Nu. Ci fiindcă prezintă linii pe cari le cu-

nosc ci mai mulți celitori. De-o pildă Timișoara-Bucureșii. Până să urci în tren vei află că în Timișoara s'au petrecut lucruri cari îți sbârlesc păr'u'n cap și te fac să pleci cât mai de grabă. Dar odăiă plecat auzi în tren fel de fel de lucruri. Ba că prea s'au urcat impozitele, ba că în afacerea Strand-ului guvernul nu prea este în apele sale, ba că în Basarabia lumea n'a serbat Paștile fiindcă... n'a prea avut cu ce, ba că... ei atâtea altele că plictisindu-le abia epuci s'ajungi în București. Și ajungi. Mai ales că'n drum nu nu e nici un Boboc, iar Recea... s'a recit. Dar cum ajungi afli altele. Afli de pildă, că d. Bocu decând a ajuns ministrul serbărilor, nu mai e și al Banatului, că mirosul cadavrului dela Timișoara a ajuns până aici, că d. Vaida crede acum că sunt comuniști în țară, că d. Maniu a chemat pe doctorul Voronoff cel care inlinerește... Și auzi atâtea altele că vrei să pleci și de aici cât mai în grabă. Dacă n'ar interveni elegerea unei alte linii. Aici însă te cam incurci. Ai alege — în indignarea ta — o linie care să te ducă departe, în străinătate. Te împiedică însă superstiția. Căci te gândești să n'o iei pe

Gospodărie, nu politică.

Sub acest titlu, „Românul” aduce acuzațiunii Partidului Național-liberal, spunând că acesta este partidul care a introdus politica în administrație și că în toate Consiliile Comunale primarului a fost și președintele organizațiunii liberale locale, locșitorul de primar fiind vicepreședintele organizațiunii, iar consilierii, membrii frunțași ai partidului.

Constatăm cu bucurie că Consiliul nostru județean constituit acum în 20 Martie a ales ca președinte pe d-l dr. Ciceo-Pop, președintele organ zațiunii locale a partidului liberal, iar ca vicepreședinte pe d-l general Aurel Vlad membru marcant al partidului, lupist, cât despre ceilalți membrii ferească Dumnezeu ca vreunul, să fie înscris în partidul Național-Țărănesc.

La Primăria Aradului este aceeași fericită situațiune.

D-l Luczay face parte din gruparea d-lui Goldiș iar ceilalți 8 în afară de minoritarii fac parte din partidul d-lui profesor Iorga.

Actualul guvern are deci mai presus de orice interes de partid, interesul bunel gospodării a orașelor și județelor și în acest binecuvântat scop nu își căpătuște partizanii ci cheamă la plăcinta demnității după cum vedem numai oameni recrutați din diferite partide.

La articolul Românului răspundem cu un binevoitor surâs:

„Si tacuisses....”

Reforme la Primărie.

În urma strălucitului succes obținut de d-l Vaida, ca arbitru la concursul de frumusețe, d-l dr. Cornel Luțai, președintele comisiunii interimare a devenit gelos și în cosecință a hotărât că va prezida chiar domnia sa un concurs de frumusețe între dactilografele Primăriei.

În acest scop comisiunea interimară a decis uniformizarea dactilografelor.

Mai mult decât atât, s'a hotărât chiar uniformizarea membrilor comisiunii interimare în așa fel, ca onorații membri să se deosebească dela distanță de ceilalți muritori. Uniforma aceasta va prevedea galoane ca gradații.

Amănunte lipsesc.

urmele generalului Alevra... cel plecat... în concedii, ori pe urmele miss-elor cari nu se mai întorc. Și înduplecat de aceste nefavorabile perspective te hotărăști să rămâi în Capitală. Tot e mai bine aici. Ai pe unde te distră. Te duci pela Parlament și auzi spunându-se că „noi am adus fericirea țării, noi am făcut stabilizare „pentruca întorcându-te și încercând să cumperi carne ori făină să vezi că prețurile s'au urcat. La asta fiindcă guvernului încă nu i-a venit apa la moară. (Chiar dacă apei i se mai zice Bigheiu iar morii Müller.) Și chiar dacă libertatea a adus răskoale iar imprumutul foamete. Aste din urmă nu sunt decât jocuri ale neprevăzutului după cum guvernul este un neprevăzut al jocului. — „Școală mă băiatule, că mai e un sfert de oră până-ți pleacă trenul. Haide, repede!”

Iată-mă forțat să întrerup o călătorie în vis pentru una reală, la glasul mamei care cu tot regretul că mi s'a isprăvit concediul, mă îndemna să grăbesc spre a prinde trenul ce pleacă'n spre Arad unde gazetei îi mai lipsea o coloană spre a putea eși de sub lipar..

Ghimpe D. Trandafir.

Sfichiuri...

Oameni noi...

Nu mai ai loc de ei... În restaurante, berării și cafenele, la teatru — plasați în locurile oficiale — la prefectură și primărie — pe scări și la ușile mărimilor, — în trenuri, tramvaie și autobuze, în consilii comunale, municipale și județene. Mă rog un golf-stream de nouitate și inteligență s'a abătut asupra câmpiilor sub carpațe decând oamenii noi guvernează în numele legalității, al regionalismului și al nepieritoarelor lor sacrificii...

...Mai multe trecute imi țese cineva înainte în fața Clubului nostru și-mi întinde o jalbă:
— Domnule am venit și eu la Dvs...
— Foarte frumos, cetățene! Asta-i cuminenie...

— ...Că la noi nu se mai găsește de afurisenie, un locșor. Au băgat la treburi pe toți ca să primenească țara...

Așa e? Vezi cum v-au minșit?..

— Pă drept, Domnule, nu-i minciună; au mai înființat ei slujbușite, da n'ajung — că suntem mulți. Si-așa m'am gândit să vin din vreme la Dvs, că de-oți veni la putere tot îi dați afară peăștia de-acu și atunci ne puneți pe noi după dreptul vechimii.

— Bravo, cetățene? frumoașă treabă, da ia spune-mi ce ești D-ta.

— Om nou, să trăiți, Dom'le!

Garantăm autenticitatea!

*

Mult e dulce...

Spicium din programul unui Concert care a avut loc în sala unui palat cultural, următoarele:

RĂSPUNERI scurte:

Amin — Doamne miluește-ne, în patru feluri — Tie Doamne — Amin... — Doamne miluește-ne, de 3 ori în două feluri — Dă-ne Doamne, în 6 feluri... Amin (lung)
— Și pentru toți.

Nu putem decât să ne prosternăm în fața acestei prodigioase grații divine moderne, care știe să miluiască de 3 ori în două feluri, sau, dacă o implori mai la început, chiar în patru feluri.

Tie, Doamne, și-am mai înălța o singură răspunere:

Dă-ne, Doamne, într'un singur fel... limba românească scrisă. Și pentru toți!

Amin (scurt).

Papistaș.

„Pomi liberali”

S'a întâmplat în Hălmațu de sârbătorile Paștilor,

Profesorul Traian Mager prietenul nostru, cinstise școalelor de aici niște pomi în vederea serbării sădrii pomilor. Atâta le-a trebuit marilor patrioți național-țărăniști.

„Pentru ce împărțește Mager pomii gratuit? El face propagandă electorală cu pomii. Nu ne trebuie pomii liberali!”

Și sbârănă telefonul la prefectura din Arad.

„Să-l urmăriți din comună în comună, și să ne țineți în curent!”

Bineînțeles, țărănimea noastră mal cu scaun la cap, a răs una bună de frica d-lui primpretor și i-a lăsat să-și spumege gura de geaba.

Sărmană administrație! Niciând n'a fost mai aservită politicei de partid. Niciând n'a fost mai asmuțită în campania electorală, ca tocmai sub regimul ce promitea că va scoate administrația din politică!

MUNICIPIUL.

Domnule Luczay!

Să ne lertați pentru agrărea pe acest nume puțin românesc și încă cu codița de Y, pe vremuri și pe aceste amărâte plauri, semnificativul unguirilor de pur-sânge, cari și prin acest mic indiciu voiau să se distingă chiar și dintre ceilalți frați ai lor de genere Huba. Credem să Vă procurăm chiar un deosebit deliciu reamintindu-Vă în acest chip timpurile dispărute, când încă cu mândrie și de bunăvoie (încă un voluntar sui generis) Vă semnați astfel De fapt, cine putea încă atunci bănuși, că sub presumata „piele de câine” se plămădește rusticul covrig strămoșesc! Din specifice reverențe și considerațiuni însă aceste timpuri pentru D-V. au durat tocmai până la anul 1921, or Dvs. în anul 1920 — deci și sub noul imperiu român — răspundeți încă tot la neoașul nume patronimic unguresc. Documente autentice la dorință Vă livrăm prompt, la fel cu buclucașa firmă Ablonczy și comp. Nu credeți însă că această metamorfoză reclamă nifcă explicație din partea D-V? Cum de sub unguir D-V om inteligent și independent, Vă semnați Luczay, deși în estrasul de naștere aveți numele de Luțalu și nici o lege ungurească nu Vă oprea dela adevăratul nume de familie legal în mult sonora lui formă românească și cum apoi de, cu încetarea domniei ungurești, ați părăsit numele unguresc? Nomen est omen! Nici o strașnică faptă națională nu ne-a prevenit, care să Vă justifice aceasta autodeterminare, dar nici de existența vre-unui decret nu avem cunoștință, în baza căruia sub era română — deși la trei ani abia — ați trecut atât de brusca ortografia — mamă. Poate democrația noastră constituție a fost cauza care pentru totdeauna a șters toate titlurile și toate codițele de noblețe? Mai ales dacă nici nu era noblețe la mijloc! Sau poate ca nădlăcan cu ceva imobile lângă noua graniță ați așteptat prealabila ratificare de către ambele părți beligerante a tratatului de pace, ca apoi să puteți aplica norma învățată: locus regit actum!. Aici să ne credeți ați fost tare! Mai tare chiar decât ferul din Nădlac! Ferrum Luczayanum!

Ori cum ar sta lucrurile, fapt este însă că ne impune groaznic aceasta consecvență tot de fer. Dar încă și mai mult spiritul critic și simțul aschetic! Mai ales când nu e vizată persoana proprie; Nu vorbim de vânatoare, unde câțiva iepuri lași v'ar putea satisface ambiția nebănușită, ci vorbim de Primărie, unde cu toată precauțiunea ați dat-greș!

1. Că Ablonczy sau poate azi și el Ablonțiu, cel cu automobile și cu Y veritabil și din materie mai rezistentă la codiță, are drept să facă Primăriei oferte pentru livrarea de autobuze, e atât de clar precum D-V. sunteți acționar și membru în consiliul de administrație la aceasta firmă. Tot la fel este clar, că dividenda acționarilor și tantumele administratorilor stau în funcție de prosperitatea afacerilor. Mai presupunem logic, că firma Ablonczy nu a făcut Primăriei oferta de livrarea autobuzelor pentru a pierde la aceasta afacere, ci pentru a realiza maximum de profit posibil. Mai reținem și faptul, că D-V. și azi încă continuați să deserviți aceasta firmă ca avocat-parte. Intre astfel de impreju-

rări însă D-V. nu aveți locul în ședința comisiei interimare, când s'a deliberat și sub conducerea ședinței de către D-V. s'a decis primirea ofertei făcută de această firmă. Legea administrativă oricât de criticată prevede cazurile de incompatibilitate. Consequența și legalitatea este deci la culme! Dar pe dos! Se poate?!

2. Legea avocaților la art. 3 pct. e, dispune clar, că exercitiul profesiei de avocat este incompatibil cu orice funcțiune retribuită de stat, județ sau comună, afară de cele electivă. Baroul avocaților ca organ disciplinar a declarat, că nici chiar un primar ales de populație nu este în drept să exercite profesia de avocat. Predecesorii D-V. au respectat cu sfințenie aceasta normă, cu toate că erau primari aleși de populație. Or D-V. nici chiar ales nu sunteți, ci deadreptul numit de către Minister, având dela comună modesta retribuțiune lunară de 30.000 lei. Atunci Vă întrebăm că în temeiul cărei dispense de drept uman sau divin încălcați cu atâta seninătate legea continuând fără supărare și avocatura, deși prin numire îndepliniți o funcțiune retribuită de comună? Nu uitați că D-V. în calitate de șef de autoritate al Primăriei nu Vă puteți, contrar legii, aroga dreptul la exercitarea profesiei libere de avocat, punându-Vă astfel însuși în situația plăcută poate pentru D-V. dar nu și pentru ceilalți colegi avocați, de a rezolvi din fotoliul de primar și multiplele cereri de drept administrativ ale clienților de birou avocațial. În plus că astfel faceți și o concurență illoială colegilor de profesie, cari nu au la îndemână securea înfășiată, semnul puterii edilitare.

Instituirea prin legea avocațială a prohibițiunii de incompatibilitate este o cauteală preventivă, impusă prudent de legiuitor, plecând dela presumpția, că omul chiar nădlăcan să fie — vorba vine — nu este de fer. Incetăți deci cu acest abuz, după cum categoric Vă prescrie art. 33 din legea avocațială, deoarece exercitarea profesiei de către un avocat neținând seamă de pledeca incompatibilității este conform art. 77 din aceeași lege sancționată cu excluderea din Corp.

3. Ca tânăr viăstar în labirintul administrativ, se vede că nu ați aprofundat încă legea teatrelor. Aceasta pentru exercitarea controlului prevede pentru primari dreptul de a intra liber la toate spectacolele, fiind directorii teatrelor de stat obligați în acest scop a-le pune gratuit la dispoziție locul necesar dintre cele dintău.

Aveți deci dreptul la un singur loc gratuit în teatru, în scop de control și numai pentru persoana D-V. iar nu la o lojă și deloc nu pentru scopuri de distracție familiară. Cu atât mai puțin pentru sulta din Nădlac! D-V., cu aerele omului subțirel de strictă legalitate — față de alții — veți încerca să Vă conformați literii legii chiar și când este vorba de persoana D-V. Pentru scopuri de distracție n-aveți decât să plătiți la casieria teatrului prețul lojei și apoi a Vă amuza în dragă voie dinpreună cu toate anexele. În acest scop tocmai încasați dela Primărie lunar 10.000 lei spese de reprezentare. Lojă gratuită însă nici pentru D-V. nu există în teatru și aceasta lojă devine numai cu adevărat reprezentativă achiziționând și D-V. ca toată lumea bună și iubitoare de artă, prețul convenit, cum se făcea în totdeauna, chiar și pe timpurile dispărute — har Domnului — dinpreună cu toate codițele de noblețe și de quasi-noblețe.

Y-es

Către Primăria orașului și Consilieratul Agricol Arad.

Aveți cunoștință, Domnule Președinte al Comisiei Interimare,

1. Că toți țiganii de pe teritoriul orașului, în special cei din cartierul Checheș, vor fi împroprietăriți cu loturi de case,

2. Că aceste loturi de case se vor da gratuit,

3. Că loturile și casele zidite pe ele vor fi scutite de impozit?

Aveți cunoștință, că pentru obținerea acestor privilegii se pune condiția dela 1700, anume, ca toți să se unească cu papa dela Roma, sau cel puțin cu prota Iosif și cu preotul Herlo de aci din Arad?

Nu mai fiindcă prin Checheș umblă un domn în halne „vânate” cu „tașcă de piele” și mai cu buna, mai cu amenințarea, stăruie ca toți țiganii să se uniască și imediat li se vor împărtași privilegiile amintite. Și fiindcă părintele Herlo preot și profesor — zice-se: — anume este plătit, ca să facă prozelitism pentru „tatăl nostru” Papa

Poate aveți cunoștință, deși aceasta intră în atribuțiile organelor pentru Reforma Agrară, că afară de sesia parohială unită din Arad, care de fapt e dată pentru țiganii din Checheș,

(la cari sunt afiliați Di Clceo și alți domni aduși în Arad de fostul Consiliu dirigent și pe cari îl aduce și-l va mai aduce actualul guvern), se mai dă una anume pentru Checheș, apoi o a treia pentru cele 10—12 suflete din Arad-Galu.

Poate cunoașteți, că, treptat, uniții vreau să aibă pentru fiecare unit câte o biserică, cu preot, cantor și paraclisier aparte. Și deoarece uniții acum sunt la putere și apoi nu vor mai fi „în seclii seclilor”, se înțelege, că și acestea trebuiesc câștigate acum, ori niciodată.

Despre aceasta ar fi bine să se facă întrebare la consilieratul agricol din Arad.

Mai aveți cunoștință, Domnule Președinte al Comisiei Interimare, că la serviciul cultelor și acum zace un dosar al tulburărilor din Checheș, tulburări inscenate de păr. Herlo et comp. prin prozelitism pentru papa, cu asigurări de privilegii?

Poate ar avea ceva de zis și frații dela „Românul” cu „confesionalismul pașnic”.

Le dăm cuvântul. Pot să grăiască.

Fărălot de Casă.

Ce este cu sălile de așteptare postate la haltele de autobuse.

Avem în față o ingenioasă deghizare care ascunde cu pricepere un interes al vecinului nesătul beneficiar al puterii și președinte al comisiei interimare. La prima vedere, operă merită să aducă nemurirea d-l Dr. C. Luțal și deopotrivă osanale zgomotoase esteticele orașului, este în fond o grosolană afacere.

Să ne lămurim.

Sălile de așteptare (cuștile de așteptare) sunt făcute de firma Ablonczy și Busztin, deși în atelierele Uzinelor Comunale totuși cu materialul și muncitorii numitei firme.

Dar să analizăm care este utilitatea acestor săli de așteptare a cărei bucată nu costă mai puțin de 64.000 (citiți șase zeci și patru de mil) lei.

Dacă circulațiunea autobuselor se face așa cum este de dorit, adică în mai puțin de 5 minute (având în vedere că vom avea 10—14 autobuse) nimeni nu va simți nevoia să se așeze în colivile firmei Ablonczy și Busztin (mai ales dacă sunt 15—30 călători) iar dacă circulațiunea se va face din jumătate în jumătate de oră, toată lumea va prefera să meargă pe jos.

Desfidem pe Di Dr. să ne numească o Capitală care mai are asemenea Aradului, săli de așteptare pentru autobuse, în lungul străzilor.

Desfidem de di dr. D. Luțal să ne dovedească utilitatea colivilor d-sale, sau cel puțin să ia loc într'una din ele într'o zi de târg.

Dar lăsând la o parte inutilitatea evidentă a acestor afaceri de altfel atât de murdare întrebăm pe di dr. C. Luțal, președintele comunei Interimare, dacă nu socotea că deciziunea d-sale a fost dată împotriva legii, căci fiind vorba de 4—5 săli așteptare, adică aproape 300.000 lei, acestea nu se puteau face fără licitațiune publică.

H.

Mai mult respect și bună cuviință față de sărbătorile oficiale bisericesti și naționale.

Ziua sfintei Iovieri a fost sărbătorită în orașul nostru cu tot fastul cuvenit. P. S. S. Episcopul precum și toți preoții au oficiat în halnele cele mai impodobite iar d-l General și toți ofițerii garnizoanei au asistat în mare ființă de cerenonle comportându-se întocmai cerințelor protocolare. Chiar și publicul înțelegând solemnitatea momentului a apărut în halne de sărbătoare. Numai șefii autorităților civile, între cari remarcăm pe d-l Luczay, președintele comisiei interimare a orașului, s'a prezentat în aceeași ființă cu care ar pleca la Nădlac la vânatoare, înbrăcând un palton scurt și o pălărie moale colorată în care ședea infipt cu tandrețe un smoc de păr de mistreț. D-l Luczay se va scuza probabil că d-sa este primarul guvernului democrației și în consecință nu ține la rigoarea formelor exterioare, chiar dacă încasează lunar ca spese de reprezentare cocheta sumă de 10.000 lei, numai pentru asta.

D-sa dacă a acceptat să ocupe aceasta înaltă demnitate, este obligat să respecte toate formele cari sunt necesarmente legate de acest post și mai ales să facă totul pentru ca să reprezinte acest oraș cu toată demnitatea cuvenită. Altfel riscă s'o pățească ca și colegul d-sale, d-l Domăneanu primarul dela Timișoara, căruia cetățenii orașului, din proprie inițiativă, i-au deschis listă de subscripție publică pentru a-l înlocui halnele tiroleze cu un costum serios și demn.

A APĂRUT:

TOAMNĂ

Un elegant volum de poezii ale subtilului și simpaticului poet arădean

VOLBURĂ POIANĂ NĂSTURĂȘ

UN EXEMPLAR: 40 LEI.

In legătură cu ultima alegere pentru Senat.

Trecurăm și peste alegerea parțială pentru Senat.

Și, firește, a ieșit candidatul guvernamental. Ceeace era de așteptat.

Deci acest rezultat nu este din rândul surprinderilor. Suprize însă, totuși au fost. Ni le-au pricinuit adversarii politici, mai întâi cel din tabăra guvernamentală, cari trimbetează legalitatea, și când colo l-am prins cu mâța în sac, făcând o demagogie deșantată.

N'avem, pentru a dovedi, decât să spunem, că în ultimile zile premergătoare alegerii de senator, mai mulți parlamentari guvernamentali — din cei „independenți” și cu dimisiile în buzunarul d-lui Vaida Voevod — au dat năvală în mai multe centre electorale din județ, pentru „a capacita” obștea alegătorilor, cu fel și fel de făgăduinți.

Până și D. Șt. C. Pop, președintele Camerei, s'a dat acestor obișnuinți de cortes, împărțind — de sine înțeles — pe hârtie numai — împrumuturi de bani cu dobânzi de șase la sută, și „pământuri!” „Să nu credeți însă, că dădea din moșia sa dela Belotiniț, pe care o cumpărase pentru „țărani”, deodată cu d. Dr. Ion Suclu care cumpărase moșia boerescă dela Bocsig. Cu o deosebire, totuși, că d. Suclu a dat-o țărănilor, iar d. Șt. C. Pop și-a păstrat-o și după reforma agrară.

Și atunci să se mire cineva, dacă guvernul a câștigat mandatul de Senator dela Arad? Nici decât! De mirat totuși rămâne ceva: că guvernul a primit numai 29.478 voturi! Dovadă, că popularitatea guvernului desmierdat acum câteva luni, se duce pe copcă!

Dar mai sunt și alte fapte de remarcat în legătură cu această alegere.

Guvernul, care a avut la dispoziție întreg aparatul administrativ, a avut o situație ușoară prin faptul, să opoziția a lucrat divizată în trei tabăre. Ceeace nu s'ar fi întâmplat, dacă cineva s'ar fi gândit și s'ar fi ajuns la un acord, de a lupta cu puteri unite împotriva guvernului și a candidatului său? Dar de data asta, o concentrare a opoziției era absolut exclusă.

Punem chestiunea în teorie numai, deoarece noi, încă dela început am exprimat nedumeriri cu privire la candidatura partidului popularului și, în aceeași vreme, țineam numai de o aventură simplă, candidatura național-țărănistului disident M. Crișan, cu cele 1609 voturi ce le-a rupt mai ales dela național-țărăniști. Aceste voturi nu contează prea mult, nici ca cifră și nici ca apreciere politică.

Nu tot astfel se prezintă cele 2780 voturi ale candidatului averescan, d. V. Goldiș.

Cifra aceasta, la prima vedere într'adevăr e surprizătoare pentru nu județ ca al nostru, unde partidul popularului nu-și are organizațiile decât pe hârtie.

În toamna trecută, la alegerile pentru Cameră, deci la colegiul electoral complet, partidul popularului a numărat d'abia 843 voturi din cari 94 recrutate din Arad. Iar acum? La colegiul electoral pentru senator, cu un contingent de electori mai redus, D. V. Goldiș a obținut 2780 voturi din cari numai în orașul Arad 620 voturi.

Care e explicația că D. Goldiș a luat, la Senat și numai în orașul Arad, aproape atâtea voturi câte întrunise

lista averescană la alegerile pentru Cameră?

O fi la mijloc popularitatea partidului fără organizație și prin urmare aproape lipsit de partizani? Nu!

O fi, poate trecerea personală a candidatului? N'am prea putea s'o afirmăm nici pe aceasta, deoarece d-sa era, și acum câteva luni pe vremea alegerilor generale, tot în aceleași condiții personale, ca astăzi.

Și totuși pricina nu e departe de persoana dlui Goldiș. S'a întâmplat adevărat ceva ce trebuie reținut.

Dl. Goldiș o declarase, într'un interviu la o gazetă locală („Voința Poporului” din 13 April — fatală cifră!) că d-sa nu face nici o propagandă electorală. Și totuși a făcut-o. Și încă: cum! A cercetat sate de minoritari și mai ales de catolici și a lăsat să se știe despre D-Sa, că este prietenul minorităților și că D-Sa este celce a semnat concordatul la Roma.

Tactica a prins!

Dovada? voturile primite de D. Goldiș sunt, în partea lor covârșitoare, recrutate din circumscripțiile electorale dominate din minoritari în special catolici, germani și maghiari. Da, căci voturi românești i s'au dat relativ mult mai puține în circumscripțiile românești.

Ce să-l faci? Domnul Goldiș îi trebuia să aibă cel puțin cu un vot mai mult „decât liberalii”. Și l-a avut, prin acest expedient.

Liberalii, cu voturile curate și românești, pe cari le-au primit, suportă cu mândrie și cu satisfacție aceasta asemănare, a unora cu ceilalți.

Oare, va putea d. Goldiș, ca bărbat politic și fost ministru al României, dar și ca vechiu slujbaş al bisericii ortodoxe, să suporte această punere în asemănare, după recenta sa cochetare politică pe un fond antiortodox, care poate fi socotit și ca antiromănesc?

Îl privește, pe D-sa și pe alegătorii din viltoarele alegeri.

Fapt este că partidul liberal, contrar celor afirmate de unele gazete din București, a obținut la aceste alegeri aproape 700 (șapte sute) voturi mai mult decât în Decembrie trecut. Căci greșit se compară rezultatul alegerile dela Cameră 1928 (2263 voturi) cu cel dela Senat 1929 (2263) voturi. Se știe doar că la Senat votează numai cei trecuți de 40 ani. Iar în Dec. 1928 n-am obținut decât 1582 voturi.

În linii generale, teroarea s-a menținut — deși mai slabă — în timpul propagandei; ziua alegerii a trecut însă într'o liniște desăvârșită — (O notă bună pentru administrație? !)

Cifrele vorbesc.

Pentru că „anumita presă” independentă, dar cu deputați aleși de guvern și cu dimisiile în biroul dlui Vaida, induce în eroare opinia publică, Ordinul s'a gândit să pună rezultatul ultimelor alegeri — colegiul universal — în lumina cifrelor și iată la ce constatări ajunge:

În cele 3 județe guvernul a obținut în Dec. 1928: 151.155 voturi

În Apr. 1929: 94.325

deci, după cinci luni de guvernare a pierdut numai în trei județe: 56.770 voturi, dintre care 19.030 au trecut la celelalte partide de opoziție (liberalii singuri au — deși au candidat numai în două județe — peste 8.500 voturi din ele, iar 37.740 alegători s'au abținut.

Știți ce mai lipsește, domnilor național țărăniști? Să-l amendați pe cel ce s'au abținut!!

De vorbă cu Badea Gheorghe.

— Teroriștii. —

Eră fără voie. I-ar fi plăcut să trec fără să-l bag în seamă. Se înșelase amar sârmanul Bade în încrederea pusă în izbânda liniei drepte. Trebuia să-l mângâiu nițel. Îl agrăesc prietinesc: — Las, Badeo, nu te supără. Vor veni încă și ale noastre, doar va curge apa și pe moara noastră cândva...

Își îndreaptă privirea spre mine mă măsoară de sus până jos și cu un ton mai mult decât serios, îmi aruncă întrebarea:

— „Domnule, dat-ai față în anul 1919, prin primăvară, cu niște fițangăi îmbrăcați în pecheu și pantaloni de piele neagră și înarmați din creștet până în tâlpi... le zicea „fiii lui Lenin...” l-ai întâlnit?

— Vorbești de „teroriștii” armatei lui Bela Kum, apași din speluncile Budapestei? Îi întrebai reamintindu-mi tipurile infernale care cu-reerău Crișana noastră în postul Paștilor anului de care făcuse pomenire Badea Gheorghe.

Criminalii acela ieșiți din temnițele statului odată cu revoluția au asaltat toate instituțiile și au terorizat pe toți oamenii de bine. Îi cunosc prea bine, Badeo, căci și eu am avut de a face cu ei. M-au ridicat dela locuință în miez de noapte și m'au târât în carceră tocmai în noaptea Paștilor. Zece ani de atunci... adăusel suspinând.

Badea îmi pune mâna pe umăr și cu o resignată îndemnare a capului afirmă:

— Teroriștii acela nu au pierit! Dacă acei „fiii ai lui Lenin” erau recrutați din pușcărișii apași al Budapestei, azi avem teroriștii noștri „fiii diavolului” recrutați din cei mai de jos ai satelor noastre: țigani, pușcăriși și vagabonzi. Chiar azi întâlni doi prieteni, unul dela frontieră și altul din mijlocul județului. Amândoi ni s'au plâns de teroarea ce o suferă comuna lor dela niște țigani porecliți „prințu” într'un loc și „drăganu” în celalalt. Se scârbesc bieții oameni de o așa grozăvie ce se petrece prin satele lor. Și aceea-i peste

întreg județul.. Doamne, dar unde vom mai ajunge?!

— Acum înțeleg și eu pe bieții creștini pe cari l-am întreat, cum de s'au lăsat ademeniți la votarea din 14 I. c. Mi-au răspuns plini de groază și scârbă: ne calcă roata și cei ce-o mână cu biciul de foc — țiganii și drojdia satelor!

— Crezi, Domnule, să mai cutează azi vre-un om bătrân și cu scaun la cap să-și deschiză gura în fața „prinților” și „drăganilor” astora ieșiți din bordeiurile din speluncile gropilor din margine de sat? Aștia-s teroriștii județului nostru!

— Am auzit și eu cum un „prinț” de acel negru de al lui Faraon netezea amenințător cu degetul nasul dlui Cicio pretinzându-i să dea din slujbă pe bietul notar comunal, fiindcă așa cer interesele „organizației locale” — țigănești. —

— Apoi vezi, Dle, pentru aceste și multe ca aceste sunt așa fără de voie. Aș vrea să umbliți Dvoastră intelectualii adevărați printre poporul nostru să-l mai luminați și mângâiați. Prea suntem lăsați pradă acestei bande de teroriști colorați.

— Am început noi, Badeo, să ne interesăm de creștinii noștri. Poate ai auzit de activitatea „Dolnei” noastre din Pârnea pe la frontiera țării?!

— Bine faceți, cercetați poporul ducându-l lumina caldă a cunoașterii și nu numai cerându-i votul, cum fac alții. Am auzit lucruri frumoase despre niște domni profesori dela Iliceu, care a cercetat comunele dinspre frontiera ungară delângă Mureș vorbindu-le în glasul dulce și curat românesc al fraților noștri de dincolo de Carpați. Lucrări de aceste ne trebuie cât mai multe și dese, atunci ni se va lumina poporul și va alungă teroarea „fiilor pierzării” ieșiți din gropile dela marginea satelor — sfârși Badea Gheorghe strângându-mi mâna cu mai multă căldură și un dram de încredere. Ct.

Pentru Erdélyi Hirlap.

— (Cu prilejul unui articol) —

Conducătorii partidului maghiar din Ardeal, nicidecum nu se pot împăca cu gândul, ca sluga de erl „valahui puturos” să fie stăpân azi peste „rasa nobilă” de maghiar, rămasă ici-colea în frumosul nostru Ardeal, stăpânit atâta amar de vreme pe nedrept, de această faimoasă rasă.

La orice ocazie caută a ne bârbi și a țipa în gura mare, ei, oropsitorii de erl ai neamului românesc, că le răpim limba, le luăm drepturile, îi sărăcim și câte și mai câte neadevăruri eșite din mintea inferbântată de sovinișm a cetățenilor noștri maghiari.

Iată un caz. D-l C. Argetolanu, cu ocaziunea unei întruniri a partidului naț.-liberal din Arad, la care D-sa a fost primit cu o dragoste nețărâmurită, a fost interviuat de un gazetar local cu privire — între altele — și asupra chestiunii minoritare, — temă dulce și predilectă a tuturor gazetarilor unguri — la care D-l Argetolanu, cu francheța ce-l caracterizează, ar fi răspuns, că nu cunoaște minoritari, ci numai cetățeni români.

La această declarație atât de împede și de categorică, sare ca mușcat de șarpe „Erdélyi Hirlap” și în numărul său de duminică, într'un articol de fond sub semnătura Z. T. prin cuvinte injurioase critică declarația d-lui Argetolanu, care n'a voit a recunoaște, că minoritățile maghiare din Ardeal trebuie să aibă și acum, heghemonia asupra „valahilor puturoși” de pe aceste plaiuri. Trebuia să le recunoască dreptul acesta — în deosebi alcea în Arad — în așa fel că nu numai primarul ajutor să fie de rasă nobilă, ci chiar și primarul, iar la județ cel puțin subprefectul, că vezi Doamne, et astfel tratau cu noi. Când el au fost stăpânii, ne-au dat o grămadă de fișpani

(prefecți) de polgarmeșteri (primari) în județele locuite de „valahi”. A eși însă din gura unui bărbat de stat, ca d-l Argetolanu, că nu cunoaște minorități cu drepturi privilegiate, ci numai cetățeni cu drepturi egale, este o crimă, pe care Erdélyi Hirlap, prin peana d-lui Z. T., nu o poate înghiți.

La să fi vorbit d-l Argetolanu pe placul acestor omeni turmentați de sovinișm, ce osanale îi mai trăgeau!

Sfârșitul articolului este foarte amuzant. Autorul avertizează pe d-l Argetolanu, că oricât s'ar năzui a organiza partidul liberal din localitate, nu-l va reuși să-l facă mai puternic decât celelalte partide române, fără ajutorul direct al partidului maghiar (!?)

Nu știu dacă această frază o ia în serios autorul articolului din „Erdelyi Hirlap”. Știm însă că d-lui Z. T. îi cam place să umble „cu doi bani în trei pungi”.

Mai eri-alaltăerl n'a fost prea străin de cele ce s'au petrecut în casa organizației partidului liberal din Arad și astăzi se erijează în censor politic și moral al întregului partid deși e gata să stea de vorbă în numele său și al partidului din care face parte cu oricine ar fi dispus să se mai lase stors de oarecare concesiuni...

Pentru că, vedeți Dvs. și moralitatea civică este cu două fețe: una pentru cei în numele cărora vorbește și lucrează dl. Z. T. și cari visează nostalgic vechile privilegii, și alta pentru părțile de majoritate cetățenească etnică. Nu-i așa, d-le Z(ima) T(ibor)?

A. M.

Cetiți și răspândiți ziarul „Tribuna Nouă”

INFORMAȚIUNI.

„Ortodoxie pacifistă“.

D'apoi asta ce-o mai fi?

Sub titlul de mai sus scrie un „ortodox“ (?) în coloanele „Românului“, pentru a mă învinui de provocări la adresa bisericii unite și că nu știu să fac „politică“. Și pe deasupra, „ortodoxul“ (?) are bunacuvință de a amesteca și numele Episcopului meu, ca, deoarece eu nu reprezint o ortodoxie „pacifistă“, să mă treacă, oareși cumva și pe mine, bisericește, în rândurile celor ca demisiile politicești în alb.

Dar bine! atâta e totul la ce se reduce argumentația partidului național-fărănesc față cu dovezile ce am invocat în atâtea din lucrările mele despre rosturile politice ale Catolicismului?

„Românul“ se dă pe după deget și discută din umbra unui anonim sterp. Intre asemenea împrejurări nu am nici ce să răspund și — mai ales — nici cui să răspund. Ci constat, simplu, că „Românul“, cu partidul său, totuși a făcut un progres: că furia sa neputincioasă împotriva mea și a studiilor mele a ridicat-o până la locul de articol prim în gazetă.

Ei și cum stăm cu cealaltă latură a discuției, cu „politică“, pe care nu aș ști-o face?

Interesele sufletești istorice ale unui neam stau pe din afară de ceea ce se numește politică?

Dacă da, și dacă „politică“ e numai o goană și o trântală pentru ciolane, atunci niciodată n'o să știu ce e politică.

Dar nici ortodoxia „pacifistă“!

Dr. Gh. Ciuhandu

În urma consolidării fiind stampilarea acțiunilor la 150 lei bucata, Banca Generală a Județului Arad și-a majorat capitalul cu participarea Băncii Timișană.

Au fost desemnați din partea Băncii Timișană spre a fi coopțați în Consiliul de Administrație, D-nii Vasile Goldiș, Pantelimon M. Sîtescu Director General al Băncii Timișane, Frățila și Teodorovici Director, Oprea Director Firmei Andrenyi, Dr. Traian Șincal.

De asemenea suntem informați că în scurt timp se va face o nouă emisiune de acțiuni care vor fi preluate și de Banca Generală a Țării Românești București.

Diracțiunea Generală a Băncii o va avea tot Dl. Grigorie Romanescu actualul director.

Cursurile de vară ale Universității Populare „Nicolae Iorga“, din Vălenii de Munte, se vor ține anul acesta între 1 și 31 Iulie, iar conducerea lor va fi reluată de Dl. Profesor N. Iorga, personal.

Inscrierile se fac de pe acum la „Liga Culturală“, Bul. Șchița Măgureanu Nr. 1, București 1, unde se ajută instalat Secretariatul cursurilor.

No. 3005 1929 Aprilie 23

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 23 Maiu 1929 orele 10 va avea loc în birourile Garnizoanei Arad (edificiul Prefecturii Poliției, intrarea din strada Vicențiu Babeș licitație publică pentru vânzarea deșeurilor (efecte militare reformate.)

Doritorii pot vedea aceste deșuri la regimente, cu autorizație scrisă pe care o vor cere verbal Garnizoanei Arad, zilnic între orele 8—12.

Comandantul Garnizoanei Arad.

Colonel: (ss) Ilie Georgescu.

Cei ce doresc a participa la serbările Unirii în Alba-Iulia sunt rugați a se anunța cel mai târziu până la 10 Mai 1929 la Dr. Ștefan Pop, președintele comisiunii de incartiruire, indicând și numărul și ocupația persoanelor pentru a li se rezerva cartire potrivite, precum și timpul sosirii.

Asociația lirică „OPERA“ din București
Va reprezenta la Teatrul Orășenesc
— 3 Mai c. —

Barbierul din Sevilla
de Rossini

— 4 Mai c. —
TOSCA
de Rossini

Cu doamnele: E. Rodrigo-Atanasiu, Victoria Costescu-Duca, Drăgulescu-Stinghe etc.

Domnii: Costescu-Duca, Gualtieri, Calmuschi etc. etc.

Poșta redacției.

ION BINCHICIU Trimiteți articolele scrise pe o singură pagină și dați redacției adresa completă.

In sfârșit — au dispărut!

Cu Dl. Lutzay nu suntem prieteni. Nici Dsa cu noi. Dsa a introdus la Primărie metode „sui generis“ în flăgărăntă contradicție cu mult trâmbițatul spirit de „legalitate“ al reprezentanților „noului regim“. Noi l-am pus la punct. Dsa s-a supărat. Regretăm. Supărarea nu dovedește niciodată „largime de spirit“. Sperăm că a trecut print' o singură sincope a rațiunii fără nici o urmare.

Pentru că activitatea D-lui Luțai are și părți meritorii. Suntem cei dintâi cari să îl recunoaștem. Chiar dacă în alte coloane ale acestui număr îi scoatem la lumină... petele.

Astfel, dl. Luțai a realizat două lucruri care schimbă radical estel. ca orașului: a scos de pe șine și a trimis probabil la zeul arheologic al municipiului, șandramaua mobilă care lega centrul orașului cu gara; a dispus mutarea târgului preistoric care încălța și îmbrăca în fiecare Vinere săptămânală artera principală a orașului. În locul cotețelor ambulante, — automobile (mai mult sau mai puțin... cointeresate); în locul bărcilor care pesileau orașul cu miros de iuț, — straturi de flori și bănci de odihnă recreitoare.

Dle. Luțai, nu suntem prieteni. Și vom mai avea mult de furcă împreună. Nu-i vina noastră c-ai să te superi... Deocadată însă, în mod sincer și public — ca și criticele ce fi le aducem — te felicităm!

Dar, iarăși nu-i vina noastră dacă servind estetice, ați nesocotit interesele comerciale ale orașului și ați atentat la... pudoarea bugetului municipiului.

Despre aceasta vă vor întreține ceva mai pe larg, tot în coloanele noastre, negustorii anemioși în puna lor destul de anemiată de către guvernul pe care-l servii, și vă vor convinge cu cifrele risipite de Dvs.

Ce vreți nici o hucurie nu poate fi gustată în întregime.

Gh. Ar.

Conferințe:

Duminică 28 Aprilie c. ora 11^{1/2} dim.

Asociația Inginerilor (B-dul Regele Ferdinand 4, etaj II.)

Ing. C. Baconi: Desvoltarea viitoare a traficului cu automobile pe linii de căi ferate.

ora 5 d. m.

Palatul Cultural C. Vlădescu — Olt:

Despre comunism

Luni 29 c. orele 6 d. m.

Părintele: Toma Chiricuța
Problema cea mare.

Banca Generală a Județului Arad.

Proces-Verbal.

Dresat în ședința Adunării Generale Ordinare, a Băncii Generale a Județului Arad S. A. ținută în trei Martie 1929 la sediul Băncii din Arad.

Sedința se deschide la ora 11—10. Prezidează Dl. Dr. Emil P. Grozda Președintele Consiliului de Administrație.

Dl. Președinte aduce la cunoștința domnilor acționari că formalitățile cerute de lege și statute sunt îndeplinite prin publicarea făcută în Monitorul Oficial No. 33 din 11 Februarie 1929 și Tribuna Nouă No. 5 din 15 Februarie a. c. și că sunt prezenți următorii acționari. D-nii Dr. Emil P. Grozda, reprezentând personal și prin procura 4684 acțiuni, Grigorie Romanescu 834, Gh. Pleș 413, Pavel Dârlea 345, Dr. Alex. Lazar 652, Dr. Aurel Novacu 410, Géza Engelhardt 1313, Ștefan Neamțu 148, Romulus Tăucean 50, Dr. Atanasie Brădean 20, Dr. Traian Șincal 106, Inginer Paul Rozvan 106, Vasile Zabb 5, Nețiu Mihail 5, Ilin Dimitrie 2, Radu Vasile 10. și Inginer Traian Butoescu 20.

Așa dar sunt prezenți 17 acționari reprezentând personal și prin procură 9125 acțiuni, adică 4.562.500 lei capital.

Conform art. 30 din statute care prevede că pot fi prezenți sau reprezentanți atâți acționari câți dețin cel puțin 2/3 parte din capitalul social, Adunarea poate lucra și aduce hotărâri valabile și obligatorii.

Dl. Președinte numește pe Dl. Grigorie Romanescu ca redactor al procesului verbal, însărcinează pe D-nii Dr. Atanasie Brădean și Vasile Zabb scrutatori, iar cu verificarea procesului verbal însărcinează pe D-nii Nețiu Mihail și Ilin Dimitrie.

Se intră la ordinea de zi:

Dl. Președinte citește darea de seamă a Consiliului de Administrație pe exercițiul 1928 cu Bilanțul și Contul de Profit și Pierdere, iar D-l Traian Șincal raportul Cenzorilor.

Adunarea cu unanimitate hotărăște:

1. Aprobă Bilanțul și Contul de Profit & Pierdere pe anul 1928.

2. Dă descărcare Consiliului de Administrație și Cenzorilor de gestiune pe 1928. Hotărăște că pe anul 1928 nu se dă nici un dividend iar beneficiul net de 77.254 să fie repartizat anului viitor.

3. Realege cenzori, pe D-nii Ing. Paul Rozvan, Dl. Traian Șincal, Virgil Popovici, Ing. Butoescu și Corne Grozda.

4. Reduce capitalul prin stampilare acțiunilor la 150 Lei bucata.

5. Se modifică art. 7 din statute care prevede:

„Capitalul social este de 6.000.000 (șasemilioane), împărțit în 12.000 acțiuni nominative a câte 500 Lei fiecare. Toate acțiunile trebuie să fie atât în prezent cât și în viitor numai în posesiunea cetățenilor români. Acționarul care nu a urmat la termenele fixate cu plata ratelor își pierde dreptul de la acțiunile sale, plățile făcute cad în favorul Societății și aceasta are dreptul de a emite noi acțiuni în locul celor neplătite.“

În felul următor:

Capitalul social poate fi mărit prin mai multe emisiuni până la suma de 10 milioane, lăsându-se la latitudinea Consiliului de Administrație de a face emisiunea atunci când va crede necesar și cum va găsi de cuviință.

Acțiunile vor fi nominative în valoare de 150. Lei bucata.

Toate acțiunile trebuie să fie atât în prezent cât și viitor numai în posesiunea cetățenilor români. Acționarul care nu a urmat la termenele fixate cu plata ratelor își pierde dreptul de la acțiunile sale; plățile făcute cad în favorul Societății și aceasta are dreptul de a emite noi acțiuni în locul celor neplătite.“

D-l. Președinte dă cuvântul D-lui Ing. Traian Butoiescu care în calitate de cenzor și acționar al Băncii exprimă D-lui Director Grigorie Romanescu cele mai călduroase mulțumiri pentru priceperea, și devotamentul de pus spre consolidarea instituției.

Nemai fiind nimic la ordinea de zi ședința se închide la ora 12.45.

Președinte:

(ss) Emil P. Grozda

Grefier:

(ss) Gr. Romanescu

Scrutatorii:

(ss) Vasile Zabb,

(ss) Dr. Atanasie Brădean

Verificatori:

(ss) Mihail Nețiu

(ss) Dimitrie Ilin.

Iarăși Apelurile

După cum să știe numirea analfabetului Cosma în fruntea Spitalului de Tuberculoși a fost apelată de un grup de funcționari ai Primăriei cari s'au simțit lezați în drepturile lor print' o numire, care anulează toate posibilitățile de înaintare a unei întregi ierarhii de funcționari.

D-l Dr. C. Luțai, președintele comisiunii Interimare, a jurat răzbunare acestor funcționari pentru mitocănia de a face apeluri împotriva unei decizii date de d-sa, chiar dacă această decizie jignește drepturile lor.

— Am să vă dau gata —

a strigat d-l președinte al comisiunii, — ca să vă învăț minte să apelați o decizie semnată de mine.

Ce ar zice d-nii avocați de sub turnul primăriei dacă judecătorii s'ar răzbuna pe acei avocați cari ar îndrăzni să le apelez sentința și în consecință nu ar da curs apelurilor ci le-ar înfunda în dosare?

Publicațiune.

Societatea „Cultul Eroilor“ Arad, cu sediul la Comenduirea Pieții (edificiul Prefecturii Poliției, intrarea din strada Vicențiu Babeș) publică următoarele licitațiuni:

1. Pentru îngrădirea monumentului din Cetatea Arad cu stâlpi de beton și lanțuri de fier, apoi înălțarea monumentului pe un postament de piatră.

2. Edificarea unui monument din piatră și marmoră în comuna Hălmașiu.

Ofertele se vor face separat pentru fiecare obiect.

Ofertele vor fi prezentate la sediul societății în plicuri închise până în ziua de 24 Aprilie 1929, orele 8.

Se pot înainta oferte în limba românească, maghiară sau germană. Ofertanții depun o garanție de 5% din valoarea lucrării. Modelele aproximative și orice lămuriri în legătură cu aceste lucrări se vor da ofertanților zilnic, între orele 8 și 9 la sediul arătat mai sus. Executarea lucrărilor începe cel mai târziu la 6 Maiu 1929.

Comitetul executiv.